

N:o 23.

Af Herr **Hammarhjelm**: *Angående aflåtande af underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t med anhållan om skärpning af straffbestämmelserna i Kongl. förordningen angående villkoren för försäljning, till förtäring på stället, af vin, malt-drycker, kokadt kaffe och andra tillagade icke spirituösa drycker.*

Erfarenheten har ty värr ådagalagt, att den af Kongl. Maj:t på Riksdagens underdåniga framställning utfärdade författning om försäljning af öl och vin icke tillräckligt uppfyller det dermed åsyftade ändamål, enär en försäljare af dessa drycker, som vill trotsa lagens föreskrifter, kan göra detta utan att ådraga sig ett straff, som motsvarar den vinst han af sin olofliga handtering skördar. Om han till exempel, efter det att han af ortens kommunalstyrelse blifvit förbjuden sådan försäljning, ändock med densamma fortfar, och om han vidare, efter det att han blifvit instämd till vederbörlig domstol, några gånger derifrån uteblifver, så kan han under en längre tid undandraga sig ansvar och dömes slutligen till en plikt, som blott uppgår till en ringa del af den vinst han under tiden på sin olofliga handtering skördat. Denna är ofta för landet och dess invånare så mycket mera skadlig, som anledning icke saknas antaga, att dessa nya rusdrycker ofta uppblandas med andra ohelsosamma ämnen än sprit, såsom t. ex. svafvelsyra eller narkotiska ämnen.

Det synes mig därför vara högeligen af behovet påkalladt, att strängare straffbestämmelser emot sådana missbruk införas, och jag får därför vördsamt föreslå,

att Riksdagen ville hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhålla om skärpta straffbestämmelser för öfverträdelse af 1874 års författning rörande försäljning af öl och vin, så att dessa måtte blifva stälda mera i likhet med dem, som gälla för oloflig försäljning af bränvin.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles vördsamt.

C. Hammarhjelm.